

Rolder Concerten

Ivan Monighetti - Cello

Programma

28 september 2025 | [Rolderconcerten.nl](https://www.Rolderconcerten.nl)

Studio
— dundis —

Stoffers
bouwbedrijf b.v.

DRIES ROLDE
— Installatietechnik —

DYNAMIS

Lamberink

Makelaars & Adviseurs

Colofon

Kaartverkoop
Mirjam van Duuren
kaartverkoop@rolderconcerten.nl
06 422 750 90

Voorzitter
Fennique Keja
voorzitter@rolderconcerten.nl

Secretaris
Anne Marie Bok
secretaris@rolderconcerten.nl

Penningmeester
Bob Baljé
penningmeester@rolderconcerten.nl

PR/Communicatie
Sjraar Hendriks
pr@rolderconcerten.nl

Algemeen
www.rolderconcerten.nl
info@rolderconcerten.nl

**HET IS NIET TOEGESTAAN BEELD-
OF GELUIDSOPNAMEN TE MAKEN
TIJDENS HET CONCERT**

Programma

Sofia Gubaidulina	Etude no. 3 uit 10 Etudes voor cello solo
Enric Casals	Prelude uit de Suite voor cello solo “Hommage à Pablo Casals”
Johann Sebastian Bach	Suite voor cello solo no. 2, BWV 1008 Courante – Sarabande - Gigue
Meczislaw Weinberg	Prelude no. 4 uit 24 Preludes voor cello solo
Johann Sebastian Bach	Suite voor cello solo no. 4, BWV 1010 - Sarabande
Sofia Gubaidulina	Etude no. 5 Sul ponticello-ordinario-sul tasto uit 10 Etudes voor cello solo
Gaspar Cassadó	Preludio-Fantasia en Intermezzo e danza finale uit de Suite voor cello solo

Pauze

Meczislaw Weinberg	Prelude no. 16 en Prelude no. 9 uit 24 Preludes voor cello solo
Sofia Gubaidulina	Etude no. 4 Ricochet en Etude no. 7 Al tacoda punta d'arco uit 10 Etudes voor cello solo
Johann Sebastian Bach	Suite voor cello solo no. 1, BWV 1007 Courante – Sarabande - Gigue
Sofia Gubaidulina	Etude no. 9 pizzicato – arco uit 10 Etudes voor cello solo
Johann Sebastian Bach	Suite voor cello solo no. 3, BWV 1009 Sarabande - Bourree - Gigue

Johann Sebastian Bach (1685-1750) - Cellosuites nr. 1, 2, 3 en 4

De zes Cellosuites worden gerekend tot de grootste werken ooit geschreven voor de cello, deel van het oude testament voor celloliteratuur. Geen origineel manuscript van de Cello Suites overleefde. Een handgeschreven versie/kopie van Anna Magdalena, zijn tweede vrouw, lijkt het meest accuraat. Waarschijnlijk is het rond 1720 geschreven. Ook over voor welk instrument het precies zou zijn geschreven is twijfel. De violoncello da spalla zou ook een mogelijkheid zijn naast de viola da gamba. Het is één van de eerste werken in Duitsland voor cellosolo.

Door de technische eisen en moeilijkheid in interpretatie door de niet genoteerde aard van de overgebleven kopieën en de vele verschillen tussen hen, waren de cellosuites

niet zo bekend en nauwelijks publiekelijk uitgevoerd. Tot de legendarische cellist Pablo Casals op 13-jarige leeftijd een editie van de Suites van Friedrich Grützmacher in een boekenwinkel in Barcelona vond en er “een ongekende wereld van grootheid en schoonheid” in aantrof. Hij voerde ze uit maar pas op 60-jarige leeftijd heeft hij ze opgenomen.

Er zijn heel veel uitvoeringen opgenomen. Bij de ‘authentieke’ uitvoeringen schieten de uitvoeringen van Anner Bijlsma met een Nenner-Hornstener violoncello piccolo op Harmonia Mundi en als flink contrast die met een bijzonder rijk klinkende Stradivarius uit het Smithsonian Museum op Sony eruit.

Met een melodie, een begeleidende partij en allerlei akkoorden wekt Bach de illusie van interactie tussen verschillende, zelfstandige stemmen. In zijn tijd werd de cello steeds meer een solo-instrument in plaats van een begeleidend instrument. Bach heeft alle mogelijkheden van de cello erg goed benut en geeft de Suites grote rijkdom. De Suites nemen een weg van eenvoud naar toenemende virtuositeit: van de gewoonlijk open snaren in de eerste drie suites, via de meer complexe toonsoort van Es groot van de Suite nr. 4 naar de donkere Suite nr. 5 die van de cellist vraagt de hoogste snaar een toon lager te stemmen. Suite nr. 6 is de meest ongewone omdat het een vijfsnarig instrument vraagt waarschijnlijk de viola pomposa of de cello piccolo.

De zes *Cellosuites* zijn geschreven in de vorm van een **danssuite** uit de Barok. De suite ontstond als dansmuziek aan het Franse hof, maar werd later een opzichzelfstaand instrumentaal stuk. Alle zes Suites zijn weer opgebouwd uit zes verschillende delen.

1. Prelude
2. Allemande
3. Courante
4. Sarabande
5. Galanterieën (Menuetten voor Suites 1 en 2, Bourrées voor Suites 3 en 4, Gavottes voor 5 en 6)
6. Gigue

Suite No. 1 in G majeur, BWV 1007

De Prelude, die vooral bestaat uit arpeggioakkoorden, is waarschijnlijk het bekendste deel van de zes Suites. Het is heel stralende en hoopgevende muziek. De eerste maten worden gedomineerd door de enkele G-, D- en A-snaren, wat resulteert in een geweldige resonantie. De Prelude is vaak gebruikt in televisie en film, zoals in *Master and Commander* uit 2003. In het Menuet wordt een uitstapje naar mineur gemaakt. Het tweede Menuet is een van de twee delen in de zes Suites waarin geen hele akkoorden voorkomen, wel zijn er gebroken akkoorden aanwezig in het stuk.

Suite No. 2 in d mineur, BWV 1008

Na de tweedelige Prelude en de Allemande met korte van de strenge dansvorm afwijkende cadenza's, is de Courante vlug als water in de tweede Suite. De elegante en statige Sarabande wijkt in enkele maten af van de andere Sarabandes. Meestal ligt het accent in een Sarabande op de tweede tel, maar in sommige maten is dit niet het geval, omdat het accent dan midden in een gepunteerde kwartnoot zou vallen. De afsluitende Gigue heeft een stugge drie-achtste maat alsof Bach de heroïsche grote sprongen in bedwang probeert te houden.

Suite No. 3 in C majeur, BWV 1009

De Prelude van de derde Suite bestaat uit een A-B-A-C vorm. Een geweldig moment is het orgelpunt waar Bach boven een aangehouden dominant G een hele reeks modulaties plaatst. De Allemande heeft een opgeruimd karakter, de springerige Courante begint net als de Prelude met een dalende toonladder in vol galop. Met de Sarabande komt rust, een trage hofdans met veel dubbelgrepen en gebroken akkoorden over alle snaren. Contrastrijk is de schijnbare eenvoudige Bourrée met een

ietwat oosters aandoende Bourrée in c klein. In de afsluitende Gigue komt het tot een hoogtepunt waarbij de cellist grote sprongen afwisselt met korte snelle loopjes.

Suite No. 4 in Es majeur, BWV 1010

Deze Suite is technisch gezien één van de meest veeleisende Suites. De toonsoort Es is een niet zo'n comfortabele toonsoort op de cello en moeilijk door het gemis aan resonerende open snaren. Bijzonder is de vredige en rustige Sarabande die wat onduidelijk is over de beklemtoonde tweede tel, dat zoals al eerder genoemd karakteristiek is voor de 3/4 dans. In deze Sarabande heeft namelijk bijna elke eerste tel een akkoord terwijl de tweede tel dat meestal niet heeft.

Sofia Gubaidulina (1931-2025) – 5 Etudes uit 10 Etudes voor cello

Dit jaar overleed de Russische componiste Sofia Gubaidulina, één van de origineelste en belangrijkste componisten in de hedendaagse klassieke muziek. Afkomstig van Tataarse moslim en Russisch-orthodoxe voorouders groeide ze op tussen twee culturen en bekeerde ze zich uiteindelijk tot het Russisch-orthodoxe geloof. Gubaidulina zei: "Ik ben ervan overtuigd dat haast alle kunst religieus is, omdat kunst en religie

hetzelfde doel hebben: de verbinding tot stand brengen tussen het ik en iets volkomens."

Ze studeerde piano en compositie aan het conservatorium in Kazan en Moskou maar weigerde zich echter te conformeren aan het door de autoriteiten opgelegde socialistisch-realisme. Shostakovich moedigde haar aan deze "gevaarlijke en verkeerde weg" verder te gaan. In 1973 probeerde vermoedelijk een KGB-agent haar thuis te vermoorden. In 1975 richtte ze samen met Viktor Soeslin en Vjatsjeslav Artjomov het Astreja-ensemble op dat zich specialiseerde in het improviseren met zeldzame Russische, Kaukasische, Centrale en Oost-Aziatische traditionele muziek- en slaginstrumenten. Vaak ging haar werk eerst in het buitenland in première via bevriende muzikanten zoals violist Gidon Kremer of cellist Mstislav Rostropovich. Ook in Nederland voerden ensembles als het Nieuw Ensemble, Amsterdam Sinfonietta en AskolSchönberg haar werken uit.

Na het uiteenvallen van de Sovjet-Unie verhuisde Gubaidulina in 1992 naar het Duitse dorp Appen in Sleeswijk-Holstein waar ze in de rust en stilte en dicht bij de natuur

haar leven leidde. Maria Joedina zei over haar: "Bij Sofia Gubaidulina betovert de buitengewone puurheid, het geloof in haar creatieve weg, in mensen, in de schoonheid en waarheid van de wereld." Haar composities die nieuwe klanken en kleuren ontdekken, creëren schijnbaar uiteenlopende combinaties ("crossings"): klassieke en volks instrumenten, consonantie en dissonantie, wiskundige objectiviteit en mystieke spiritualiteit. Voor Gubaidulina vertegenwoordigt het idee van "crossing" het kruis en is symbolisch voor haar christelijke geloof. De combinatie van tegengesteldheden is zowel een structureel als ook spiritueel kenmerk van haar taal.

De Tien etudes voor Solo cello uit 1974 zijn ten onrechte wat in het cello repertoire verwaarloosd en werden later ook Preludes genoemd. Elke Etude onderzoekt een verschillende techniek voor de toonvorming op de cello en reikt van werelds tot exotisch. Deze Etudes kunnen ook variaties genoemd worden, een motief dat in de eerste Etude wordt geïntroduceerd, komt ook terug in de opvolgende Etudes of melodisch of harmonisch. Het lijkt academisch maar Gubaidulina stelt dit altijd in dienst van de muziek.

In de Etudes komen naar voren: de afwisseling van staccato en legato spel, het spelen mét en zonder damping, het spiccato spel, waarbij de cellist de stok laat "bouncen" op de snaren, het sul ponticello (op de brug of kam) en sul tasto (op de toets spelen, zwarte deel onder de snaren waar de speler met de vingers de snaar indrukt om de lengte van de snaar te verkorten en zo een toon te produceren), het aan de slof (al tacco) en de punt (al punto) van de boog spelen. De derde Etude herinnert aan één van de Sarabandes van Johann Sebastian Bach uit de Suite nr. 5: een donkere chromatiek, een kronkelende melodie en diepe emotie is karakteristiek. Nadat in de achtste en negende Etude het pizzicato en het spelen met de strijkstok contrasteren, is de tiende Etude geschreven voor geen strijkstok in het geheel, maar Bartókiaans pizzicato en glissandi, en zelfs een vreemd tremolo effect dat doet denken aan een snaredrum. De rustige cryptische muziek van deze Etude geeft een raadselachtige conclusie aan dit boeiende werk.

Enric Casals (1892-1986) Prelude uit de Suite voor cello “Hommage à Pablo Casals”

Deze Spaanse componist, violist en dirigent, was de jongere broer van Pablo Casals, de wereldberoemde cellist al eerder genoemd. Enric begon te studeren bij zijn vader en daarna bij Rafael Gálvez. Hij ging naar België en studeerde bij Mathieu Crickboom en Joseph Jongen, waarna hij in Praag verder studeerde. Hij speelde in diverse orkesten en dirigeerde later de Orquestra Ibérica de Concerts (1940 - 1942) en het Orquestra Professional de Cambra de Barcelona, waarmee hij meer dan honderd concerten gaf. Hij was oprichter van het Musical

Institute Casals en verantwoordelijk voor de bekende Prades Festivals. Met het Strijkkwartet "Enric Casals" (1921) toerde hij door Europa. Als soloviolist speelde hij bij diverse orkesten en dirigeerde ook het Pau Casals Orchester (1920 - 1936) en andere orkesten over de hele wereld zoals de nationale orkesten van Portugal, Mexico, Hongarije, Griekenland en het Lamoureux Orchestra van Paris.

Hij schreef veel Sardanes, volksdansen kenmerkend voor Catalonië, en onder andere een celloconcert.

Hij schreef in 1973 deze vierdelige Suite als herinnering aan Pablo Casals. Een compositie waarin Bach bijna hoorbaar is en waarin de Romantiek duidelijk doorklinkt.

Meczislaw Weinberg (1919-1996) - 3 Preludes uit 24 Preludes voor cello solo

De muziek van Weinberg behoort tot één van de 20e-eeuwse grootste verborgen schatten. Weinberg was een Sovjet-Russische componist van Pools-Joodse afkomst. Tijdens de nazi-Duitse invasie in Polen in 1939 vluchtte hij naar Minsk, in de Sovjet-Unie. Zijn ouders en zuster in Polen werden vermoord. In

Minsk studeerde hij compositieleer onder Vasily Zolotaryov die een voormalige student van Nikolaj Rimski-Korsakov en Mili Balakirev was. Weinberg heeft enorm geleden onder het regime van Stalin dat zijn werk censureerde en hem zelfs gevangenzette op beschuldiging van Joodse propaganda. Weinbergs muziek werd bij zijn leven uitgevoerd door grootheden als Mstislav Rostropovich, Kirill Kondrasjin, Kremerata Baltica en violist Gidon Kremer, pleitbezorgers van Weinbergs werk. Hij wordt vaak gezien in de schaduw van zijn hechte vriend Dimitri Shostakovich, door wie hij werd gezien als één van de beste componisten van zijn tijd. De twee zouden een levenslange vriendschap ontwikkelen en elkaar beïnvloeden in hun compositorische stijl. Weinberg's muziek weerspiegelt de turbulente tijden waarin hij leefde, met thema's van oorlog, onderdrukking, menselijk lijden en hoop op een betere toekomst, die doordringen in zijn werken. Zijn muzikale taal is complex en emotioneel, met diepgaande harmonieën en expressieve melodieën, die raakt aan de essentie van de menselijke ziel.

Weinberg is langzaam herontdekt als een 20e-eeuws genie, iemand van immense betekenis in het landschap van postmoderne klassieke muziek. Zijn muziek mengt traditionele en hedendaagse vormen. Hij combineert een vrij tonaal, individuele taal geïnspireerd door Shostakovich met etnische (Joods, Pools Moldavisch) invloeden en een uniek gevoel voor, harmonie en kleur. Hij schreef niet minder dan 17 strijkkwartetten, meer dan 20 grote symfonieën, vele sonates voor solo strijkinstrument en piano als ook opera's (o.a. De Passagier), een reeks liederen met grote diepgang op teksten van de Poolse dichter Julian Tuwim en filmmuziek. Met een grote stroom van opnames, muziekpublicaties en concerten de laatste tien jaar, krijgen zijn vele juwelen eindelijk de lof en aandacht die ze verdienen.

Weinberg componeerde deze Preludes voor Rostropovich. De muzikale taal is diepgaand, vaak rauw en provocatief en wordt gekenmerkt door een innerlijk conflict. De uitvoering zou waarschijnlijk problematisch zijn geweest in de Sovjettijden. De

waarde van deze Preludes schuilt in Weinbergs opmerkelijke vermogen om voor solo cello te schrijven met een bijna grenzeloze verbeelding, waarbij hij gebruik maakt van talloze muziekstijlen en uiteenlopende technieken. Cellist Mario Brunello stelt: “Weinberg simply invents a new model of expressiveness for the instrument, maintaining a suitable distance from the homage to the Bach Suites.” Gidon Kremer heeft van deze Preludes tevens een prachtig arrangement voor viool gemaakt.

Gaspar Cassadó (1897-1966) – Preludio-Fantasia en Intermezzo e danza finale uit de Suite voor cello solo

De Catalaanse cellist en componist Cassadó, geboren in Barcelona werd op negenjarige leeftijd door de beroemde cellist Pablo Casals ontdekt en mocht heel uitzonderlijk bij hem studeren in Parijs. Samen met zijn vader Joaquin die organist was en zijn broer Augustin concerteerden ze wereldwijd als trio tot de Eerste Wereldoorlog uitbrak. Vanaf 1922 hij begon zijn eigen composities te schrijven, stukken voor cello en piano en celloconcerten, kamermuziek, oratoria en een sardana. Ook schreef hij vele transcripties voor cello. Cassadó studeerde compositie bij Ravel en De Falla en musiceerde ook met Arthur Rubinstein. Met zijn vrouw Guiletta Gordigiani, zangeres en pianist trad hij op

door heel Europa en de Verenigde Staten. In 1928 ging Cassadó's compositie “Rapsodia Catalana” in première door de New York Philharmonic onder leiding van Mengelberg.

Casals en zijn grote leerling Cassadó hadden een intense band met groot wederzijds respect die echter tot een breuk kwam door de oorlog. Casals ging in exil in Frankrijk en speelde als wereldberoemd cellist niet meer uit protest tegen het fascistische regime van Franco. Cassadó volgde hem daarin echter niet maar wilde zich verre van politiek houden. Hij, twintig jaar jonger, was zijn carrière nog aan het opbouwen en woonde al tien jaar in Italië. Uiteindelijk heeft Menuhin Cassadó en Casals weer bij elkaar gebracht. In 1956 vormde Cassadó ook een duo met de pianiste Alicia de Larrocha. Hij was beroemd door zijn expressieve uitvoeringen, zijn beeldende, lyrische kwaliteit en onberispelijke techniek, zijn unieke interpretaties in combinatie met grote virtuositeit. Zijn waarde en invloed als componist is groot, zijn vernieuwende composities hebben de technische en muzikale mogelijkheden van de cello sterk vergroot. Als eerbetoon aan hem is de Gaspar Cassadó International Cello Competitie in Barcelona opgericht.

Deze Suite voor cellosolo is geschreven in 1926. Hij kan beïnvloed zijn door de Cellosuites van Bach. De drie dansdelen reflecteren elementen zoals aanwezig in de Barok dansdelen, zoals de gangbare toegevoegde versieringen en het begint ook met een prelude zoals in de baroksuites.

Het is een nalatenschap als Catalaans cellist en is doordrenkt met Spaanse en vooral Catalaanse intonaties en ritmes; het kenmerkt expressiviteit, levendigheid, een heldere vorm, een rijkdom aan melodieën en kleurrijke harmonieën en toont meesterschap aan polyfonie. Het heeft een traditionele dansstructuur met gebruik van dubbelgrepen en contrapuntisch schrijven. Resonantie en helderheid ontstaan door het gebruik van toonsoorten die gerelateerd zijn aan open/losse snaren.

1. Preludio-Fantasia - een zarabanda
2. Sardana (Danza)
3. Intermezzo e Danza Finale

De Preludio-Fantasia is een zarabanda die de centrale regio van Spanje vertegenwoordigt, Castilla-La Mancha, met verwijzing naar het Frans impressionisme. Het tweede deel is een Sardana, een Catalaanse volksdans duidend op Catalonië. Het laatste deel Intermezzo e Danza Finale is een jota (Spaanse volksdans) dat het zuidelijke Andalusië weergeeft. Het suggereert een sterke invloed van de muzikale erfenis van Andalusië van Spaanse gitaartechniek tot flamenco harmonieën. Cassadó noteert getokkelde akkoorden die het ritmische tokkelen van een gitaar en castagnetten van de fandango vertegenwoordigen. De beweging emuleert een fandango met de langzame introductie van het derde deel dat vervolgens geleidelijk overgaat in toenemende tempi tot een geweldige finale.

Ivan Monighetti

Ivan Monighetti, door Krzysztof Penderecki omschreven als “fenomenaal cellist”, was de laatste leerling van Rostropovich op het conservatorium in Moskou. Hij was prijswinnaar op vele internationale concoursen zoals de Moscow Tchaikovsky

International Competition.

Als veel gevraagd solist, pedagoog en dirigent is Ivan Monighetti één van de meest veelzijdige persoonlijkheden in de klassieke muzikwereld van vandaag. Al meer dan veertig jaar leidt een onderscheidende carrière hem door Europa, Amerika, Japan en Korea. Naast voortreffelijke interpretaties van klassieke meesterwerken, is hij

ook bekend geworden door vele premières van moderne composities, zoals de wereldpremière van het celloconcert van Frangiz Ali-Zadeh. Zijn opzienbarende verschijningen op grote hedendaagse muziekfestivals en vriendschappen met componisten als Gubaidulina, Penderecki, Meijer, Szimanski, Tan Dun, Xenakis, Schnittke, Knaifel, Silvestrov, Ali-Zadeh, Rob Zuidam en Kelterborn hebben hem een grote reputatie op het gebied van moderne muziek gegeven. Veel werken die voor hem zijn geschreven maken nu deel uit van het standaard cello repertoire.

Als solist heeft Monighetti met vele wereldorkesten gespeeld onder grote dirigenten zoals Kurt Masur, Charles Dutoit, Valery Gergiev, Mariss Jansons, Christoph Eschenbach, Muhai Tang, Krzysztof Penderecki, Mstislav Rostropovich, Hans Fonk, Andrei Boreyko, Dmitri Kitaenko, Gennady Rozhdestvensky, Antony Wit en Milan Horvat.

Monighetti debuteerde zeer succesvol in 1988 als dirigent op het Haydn Festival in Groot-Brittannië waar hij de Nelson Mass van Haydn dirigeerde. Hij werd vele malen opnieuw uitgenodigd.

Naast het English Haydn Festival Orchestra dirigeerde Monighetti de Österreichisch-Slowakische Philharmonie, het Moscow Symphonie Orchestra, Sinfonia Juventus, Musica Viva Moscow, Georgian Chamber Orchestra, de Algarve Symphonie en het Viva Cello Festival Orchestra. Hij richtte het Camerata Boccherini Orchestra op waarmee hij door Frankrijk, Nederland, Polen, Estland en Rusland op tournee ging. In 2014-16 was hij als dirigent én solist Artist-In-Residence bij de Artur Rubinstein Philharmonie in Polen. In Oktober 2016 volgde zijn debuut met het Rotterdams

Philharmonisch Orkest op de Cello Biënnale in Amsterdam waar hij de wereldpremière gaf van het Cello Concert van Rob Zuidam.

Hij heeft deelgenomen aan vele muziekfestivals als het Ravinia Festival, de Berliner Festwochen, Santa Fe, Schleswig Holstein, Argerich and Festival Sesión de Música.

Monighetti's repertoire is bijzonder uitgebreid. Zijn discografie, geprezen door pers en critici, omvat meer dan veertig opnames. Hij maakte opnames voor Erato, Harmonia Mundi, Chant du Monde, Orfeo, Berlin Classics, Wergo en DUX labels, Pro Viva en Polskie nagrania Melodia.

Zijn CD "Music of the 20th Century for Violoncello" was genomineerd voor de Year's Recording en werd de Diapason d'Or toegekend. Zijn CD "Six Suites for Violoncello solo" van J. S. Bach ontving de Frederic Prize

Zijn nieuwe releases omvatten werken van Alexander Knaifel (ECM), Haydn's Cello Concertos and Menuets (DUX), op beide cd's als cellist en dirigent en ook Beethoven's Cello Sonates met Pavel Gililov.

Volg ons op

**Het grootste
assortiment
biologisch gekweekte
planten & bomen
van Noord-Nederland!**
Bij de mooimakers voor uw tuin!

*Volop
seizoensbloeiers
aanwezig*

- Tuincentrum
- Kwekerij
- Tuinaanleg

Bezoek ook eens onze webshop!
U vindt hier een groot assortiment
planten, bomen en grassen!

www.natuurlijksterker/webshop.nl

vreugdenhil
Mooimakers voor uw tuin

Eldersloo - Tel. 0592-243795
www.vreugdenhilmooimakers.nl

Onze concerten worden mede mogelijk gemaakt door bijdragen van:

Fonds Podiumkunsten
Gemeente Aa en Hunze
Jacobus kerkgemeente Rolde
Ina en Harry Ridderbos, Zuidlaren
Vrienden en sponsors

**FONDS
PODIUM
KUNSTEN**
PERFORMING
ARTS FUND NL

Wilt u op de hoogte blijven van de SRC-concertserie of wilt u zich aanmelden als vriend of sponsor?

Stuur een mail naar pr@rolderconcerten.nl.

We hopen u te begroeten bij ons volgende concert!

ZONDAG

19/10

15.00 uur | € 20,00

Sweelinck Koperkwintet

Sebastiaan Haverkate - trompet

Hugo Pieters - hoorn

Coen van den Bos - tuba

Jarick Bruinsma - pauken en slagwerk

Niels Jacobs - trombone

Sander Beens - trompet

Evan Bogerd - orgel

Een uniek muzikaal tafereel: het Sweelinck Koperkwintet, vijf koperblazers, optredend in combinatie met organist en slagwerker. Vernoemd naar Jan Pieterszoon Sweelinck, één van Nederlands grootste componisten en tevens gevierd organist, is dit kwintet opgericht om orgelmuziek, letterlijk, nieuw leven in te blazen. Dit jonge en dynamische ensemble zal de Renaissance muziek van o.a. Sweelinck en Praetorius en ook verrassend Wagner en Vaughan Williams weergaloos laten klinken.

**Scan de QR
code en ontdek
alles over onze
concerten en kaartverkoop**

